

Hřích paní Hýrové

Roman. Napsal Václav Stech.

"Odplivnout si musí člověk — odplivnout! A ten chce teď reformovat město. To se rozumí — kdo pak by to povídal. A kdyby to někdo řekl, každého může dát zavřít. Hýrová zapře všechno. Muci!"

"To se rozumí!"
Někjak veselá cháska blížila se za zpěvu ulic. Proti nim vystoupila odněkud patrola. Vznikl spor. Oba přátelé uznali za dobré zmizeti s jeviště. Podali si ruce a každý odešel jinou stranou.

Také noční pěvi se s hládkou rozloučili. Řečníci nějak rozčileně, jako by byli uhájili své stanovisko — ale už nezpívali.

Patrola zatím zmizela ve tmách.

II.

Staviteli Vlachovi na celém předměstí lidé spílali — ale jenom v soukromí. Byl to dnes již příliš moudrý pán, aby se byl mohl nabízet veřejnosti. Vlastně to byl jenom v soukromí. Byl to dnes již příliš moudrý pán, aby se byl mohl nabízet veřejnosti. Vlastně to byl jenom v soukromí. Byl to dnes již příliš moudrý pán, aby se byl mohl nabízet veřejnosti.

vystupuje prý již stavitel Nikejda, dosud městem systematicky odmiatý podnikatel, sok Vlachův. Jiho prý někdo viděl v krámě u Podolského. To mu jistě dávalo do péra, jak by se kde mohla Vlachovi nastavit uoha.

Jinde se pohybovalo, že by již byl převrat na radnici tak jistý. Záleželo-li Vlachovi na tom, aby vše zůstalo při starém, pak prý slavnou městskou radu sklíží. Podlepi ji prý bankovkami jako arch namalovaných vojáků.

Ale objevovalo se, že tentokrát ani síla Vlachova nestačila seelití, co se trhalo v městské radě. Podolský již byl v čele nové většiny a té dal po vášnivém zápasu odhlasovat, aby stavební kaneclář vypracoval projekt nové regulace na jižním konci Proměňádní třídy s příčinou výzvon, aby na pozemcích dědičů Rubešových vzniklo náměstí.

Toto rozhodnutí bylo největším rozruchem k úderu ve tvář Vlachovu, neboť právě před měsícem koupil Vlach pozemky Rubešovy za nejvýhodnějších podmínek. V jeho kanceláři pracovalo se již ve dne v noci na paragrafích plánů, dle nichž by Vlach s obrovským ziskem záhy rozprodal, co tak láčno k všeobecnému překvapení koupil. Poručil-li si tu však obec náměstí, za něž zaplatí jen tolik, kolik Vlach sám vyplatil, demná podnikavý muž až i stotisícovou škodu.

Schein hrnul Vlachův zájem jako lev. Tentokrát bylo zjevně všem, že bojuje za prospěch stavitelův — poručel důvody Podolského a z nemožnými vysvětlivkami — ale kupec na konec vyhrál. Nová většina s umíněností hlasovala s Podolským, který toho tolik nepovídal o zdravotním významu náměstí, o získání plochy pro případ stavby kostela, o novém centru jižní části města o rychlejší a vydatnější zalidnění čtvrti dosud zanedbávané.

Když pánové vstoupili do hostině, co se stalo v městské radě, zavřel všeobecně předsévědění, že na radnici definitivně byly změněny poměry. Většinu má tedy určité v rukou Podolský. A to nejenom v radě, ale i v zastupitelstvu, když strhl k sobě Harasa.

Všude bylo cítit, že vane nový vítr. V "stoudvi" bylo denně nábito. Hodinář Kozel byl tam přivedl již i Podolského, a ten vykládal jako zástupce nového vládního systému, co vše se nyní bude v městě dít. Obou těchto mužů držel se učitel Mysík, který dosáhl i toho štěstí, že se mohl před školní budovou, v níž působil, projít jednoho dne s Podolským. Kolegové závistí až vrávorali řídit. Jemuž dávala městská vláda Mysíka dosud na pospas, při tomto úspěchu jeho zesinal.

Nebylo pochyb — nejbližší místo správce školy bude Mysíkovo — říkali učitelé — dostane za svou opoziční koláč plný medu. Potřebuje jenom pátrat, komu se krátký dech — kdo dozrává k pensí, a vybírat si podle toho školu. Kdož ví, nezřídí-li se pro jeho dobro nový školní obvod.

Mysík byl pln sebevědomí. Viděl, že se upírá na něho tolik zavistivých očí, ale cítil též, kterak mu pojednou přibývá přátel. Zvali ho na kuželky, k vycházkám, přátelským pitkám — kolegové pojednou se ho dotazovali o radu ve všech školských, a sám řídicí se s ním nyní několikrát zastavil na chodbě. To byly známky známého proudu. Mysík mohl vypnouti hrud, vykráčovati po vojenskou, veselé se rozhlížeti: jedna bouřka na radnici vyvěstila též pro něho pověť.

Za to druhému odstranění, Hamrovi, nepřinášela žádná poměrů žádných výhod — ba ani žádných nadějí. Mysík choval se k němu tak úporně — "ve stoudvi" ho častoval poznámkami tak nemilostivými, že již uvažoval, neměl-li by hospůdce, která tak neočekávaně stoupila v ceně, dát výhost. Bylo mu tam nevolno. Mysík na všechny kolegy se díval jako divoch, bál se, aby mu pana Kozla a pana Podolského někdo nevstříhl d kapsy dřívě, než se sám v městské kuchyni objví.

V hostiněch se mluvilo již, co nastává. Nad obzor dle některých

ai styk s vládnoucími činiteli, proto polýkal hořké pilulky, kterými ho Mysík žastoval, a tvářil se, jako by nerozuměl.

Ale dočkal se větší bolesti. Jednou se stal dokonce svědkem, že si Podolský s Mysíkem připlíli na bratrství. Skřížili si paže se skle níce, napili se, dali si po hubičce a na to řekl Podolský slavnostně: "A první místo řídicího ti sežen, kamaráde, a kdybych měl vzít na to drožku!"

Mysík zazářil jako slunce větší radou záplavou velkých větrů — políbil Podolského ještě jednou a řekl: "Už aby to bylo, přítelku — už aby to bylo!"

Hamrovi se zdálo, že ho provrtávají velkým nebožezem, tak mu bylo zle při úspěchu kolegy stále jen nemilostivě k němu se chovájícího. Mysíkova domyšlivost jej nyní už otravovala, a vůči Podolskému pociťoval jen odpor.

"Kramář!" spílal mu v duchu, "ty si budeš hrát na protektora školství? Vždyť dovedeš sotva pravopisně psát! Ty budeš udílet místa a hodnosti?"

A najednou mu napadlo, co slyšel od Svazila. Jak se Podolský plazil za Hýrovou, na kolenu ji toho jen na oběi vykradených, nějakým úplatkem asi vyžidmaných. "Fuj!" říkal si v duchu Hamr. "To je sloup naší masoprávy — to je pan rada — to je hodnostář, který rozdává místa, jmenuje uředníctvo, rozhoduje o statistických výdajích, předpisuje nám přírůžky — fuj! fuj!"

Hamra tajený hněv tak pobouřil, že musil ze "stoudve". Hodil peníze ke sklenici, pozdravil, přijal od Mysíka ledabylý pozdrav, blahosklonně "Servus!" od Podolského, a vyrazil na ulici.

Kupecové "Servus!" bylo jako z horkých špendlíků. Ó, to jistě na něho už Mysík Podolského jak "nasadil". Nová éra tedy pro něho neznámá žádnou ztrátu. Mysík dostane škůvu při nejbližším rozdělení porcí, ale o Hamrovi zase nebude nikdo vědět. Přes něho přijdou jiní — všichni se naplácí, jenom on bude klopýtat dle sám, protože se nedostal na výsluní ani bývalé ani nynější vlády. Protože se nebude ráčit pan Podolskému!

A zase si vzpomněl na to, co mu říčil Svazil. Jak se pan rada, který dříve vládně celým městem, sonral po kolenu za Hýrovou!

Abyste tak věděli Vlach! napadlo mu náhle. Ten by si na Podolského sáhl. "Hvězda Svobody!" — Vlachův orgán — by už přinesla o Podolském pepřený feuilleton. U všech dasů — po tom by byla šláunka! To by byla ostudička. Snad by se tam nějak i hodilo, jak pan rada rozdíl již místa řídicího, hubičkuje se s Mysíkem. To by šlo ve školách na dračku.

Tyto nápady pražily zrovna hlavu Hamrovi. Ano, ano — to vše musí zdědit Vlach. Jemu je také úzko z nové éry, na radnici stroj se udělat mu škodu mnoha tisíce, ten dá vyprat Podolského v "Hvězdu", dověli se, co se dalo u Hýru. Vlach je člověk, který se umí mstít. Postačí říci mu vše důvěrně, a už se bude točit vítr celým předměstím.

Vlachovi nebylo opravdu volno. Koupil Rubešových pozemků chtěl vyvrcholit své úspěchy na předněstí. Dlouhá léta se strojí na tento velký čin — pro toto veliké sonsto vlastně držel radniční panstve v šachu, podmaňoval si obecní stará, získával úředníky a inženýry, poutával městskou radu. Hněz, děditel Rubešova svými advokáty a v pravou chvíli přepadl majitele svou nabídkou. Nasliboval se, napodplácel a nachodil, až se pozemek zmocnil. Šťastná parcelace znamená veliký zisk — jmění, obrovské jmění leží v hroudách spustle zahrady a neladného dvora při stavbě a vybitými okny, s děravou střechou a s vraty, z nichž jedno prkno není celé. Vlach rozuměl co neví, ale plánil i podplácel hotovými — ale v rozhodné chvíli mu vypadl nejdůležitější nástroj z ruky: přízeň radnice. Podolský, za kterým se jistě krčí stavitel Nikejda, rozhláží všechny plány. Z Rubešova pozemku nebudou krásné parcely — chytře koupená plocha rozpadne se v novém regulačním projektu v prach. Bude tu náměstí. Jenom nejrozumnější nepřítel mohl to vymyslet, kdy vznesl Vlach sběračku na nejlepší smetanu celého předměstí!

Ať namáhal Vlach mozek, jak

chtěl, nevytrávil ani sám, ani se Scheinem, kterak zachránil Rubešovic pozemky před potopou regulace.

V hněvu pustil se posléze do Scheinu. Jal se mu vyčítati, že jednal zaspěně, ba přímo hloupě, když připustil, aby se pro nějaké praktičtější místo rozházela celá radnice. A když Schein nechtěl, rozkrkl se Vlach na něho jako na ehlapec. Vyčetl mu, že měl myslet na něho a ne na něžalého písáka — zadarmo že ho dosud nepožádal o nic, ani přstem že nemohl Schein pro něho bez prospěchu — měl tedy vzít rozumu do hrsti a nepustit z ruky oprati.

Nyní se rozkrkl zase Schein. Jal se líčit, co všechno pro Vlach dosud vykonal, jak se rozešel pro něho se starými přáteli, co se nabíhal, namluvil, nagítoval — na to na něho Vlach houkl, že dostal za každý krok peněz jako advokát. Že by za celý život nebyl vytrubánil, co dostal od něho někdy za ro.

Vlach se postavil při tom proti Scheinovi, roztáhl proti němu těžké paže, jako by chtěl stříhlo trůhláře roztrhnout — zakoukl očima a křičel, že mu hlas brzy vypovéděl službu.

Na to vše odpověděl Schein — ehtě hmotnou přesilou proti sobě — způsobem jediné mužným: Skočil ke dveřím, sáhl po klobouku a řekl: "Budu s vámi mluvit, až se vyspíte — mluvitě jako blázeň! Sápejte se na zedníky, ale ne na mne!" A vyrazil se dveři.

Vlach chvíli se díval, kudy se to Schein tak neočekávaně ztratil — ale pak hodil hlavou, přešel dvakrát pokoj a vyšel na chodbu. "Je paní doma?" křikl na služku do otevřené kuchyně.

"Milostpaní šla do Prahy", řekla holěna. "Přijde až v poledne." V tom zaječel zvonek. Služka otevřela a vpustila Hamra, který s mnohými úklonami přiblížil se k Vlachovi, oznamuje, že by rád prošel na minutku o důvěrně vyslechnutí.

Vlach ukázal jako kníže na svůj pokoj: "Račte, pane učitel." A vešel za Hamrem.

Ten začal nejdříve, že slyšel o prázdnicím bytě v kterémžto domě Vlachově, vyptal se na číně, na ostatní podmínky a pak prohlásil, že sdělí vše ženě, co slyšel, ta že se na byt brzy podívá, a pak že si dovoří opět přijíti.

Vlach se při svých výkladech leče dotkl místních poměrů. Hamr byl hned y tomto proudu. A už byl řečí u Podolského a za minutu po té vyprávěl o jeho záletu. Jako by stříbrňáky na lesklou desku ořečového stolu přeč: Vlach počítal, tak vyprávěl, co mu pod přísahou téměř sdělil Svazil. "A poznamenával, že by se to mělo vpálit do nějakého časopisu, aby občanstvo poznalo, jací lidé se tu v obci roztahují a městem vládnou, kdežto poetiví pracovníci jsou jenom odkopávání. A přímo ukázal na své mučedníctví. Vymyslil si, že trpí pro přímot své povahy, líčil, že je nespravedlivě opuštěn, poněvadž jednou Podolskému mužně se postavil — ano: postavil se mu a neouvl — je jeho slabostí toto mužně sebevědomí, s tím pájde do hrobu, byt i mu to vyneslo zase jen samé pokořování a odmítní.

Vlach nechal Hamra mluvit. Jen tu a tam slovíčkem otázky prohodil výklady učitelovy, aby nakapal oleje na hřídel — ale myšlenkami byl jen u překvapující noviny, že našel na Podolském neznámou dosud slabost. U všech vsudy, to je novina za tisícovky. Paní Hýrová mu tedy neárovala!

Ó, to je skulina pro páku přímo neoocenitelná. Jedl Podolský po této stránce choulostiv, pak není ještě všechno prohráno. Už se ví, kudy na něho, jak mu položit pasti.

Teď už Vlach Hamra skero ani neposlouchal. Ten vyprávěl o špatných řídicích, kteří jen plá herou a o školu se nestarají, o učitelích oddaných jen hospodě, předstírajících stále nemocí, aby dosáhli dovolené, ale vtrajících se na místa správce škol — to vše bylo Vlachovi tak hostejno. V hlavě jeho honily se nápady, jak se zmocnit Hýrové a kterak z ní učiniti vnaidlo pro Podolského. (Pokračování.)

Vkusné zařízení a bohaté zásobení obchod doutníkářský vlastní Václav Dušátko, v č. 1262 již 13. ul. Na skladě má velký výběr dýmek, jakož i veliké zásoby tabáku kuřavého, šňupavého i žvýkačho. Doutníky jeho jsou k dostání všude v Omaze. — Adver-

PAIN-EXPELLER

měl by být vzpomenuť v každé české domácnosti denně pro jeho neocenitelný účinek při mnohých bolestech a utrpeních.

Nynější poměry donutily nás zvýšit ceny na 35 a 65 centů, abychom mohli udržeti jeho vynikající jakost a účinkující sílu.

Na to máte záruku, že dostanete ten starý a dobrý lék v jeho původní síle. Nedejte se klamat nějakými lacinými a bezcennými napodobeninami.

Pravý Pain-Expeller dostanete jen v krabici tuto vyrobené. Dejte pozor při nákupu na "Kovi" a ochrannou značku a na slovo "Loxol" i na naše jméno. Pravý Pain-Expeller je ve všech spoehliých lékárnách i od nás k dostání. Ona 65 centova, lahve je výhodnější než 35 centova, poněvadž obsahuje dvojnásobnou míru.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Sikmý cypřišový cribbing - 4, 5 nebo 6 palců

My si upravujeme vlastní náš cypřišový cribbing takovým způsobem, že, když jest hotov, je téměř plný palec tloušťky. Na prvním místě, tato 6", čis. 1, cypřišová fenovka jest přes jeden palec tloušťky. My z ní uděláme jen tolik na jedné straně, aby se získal hladký povrch a aby ještě zůstalo přímno samo tlustým. Není divů, že by se vyrovnavo cypřiš na cribbing. Je to jedno z nejtrvanlivějších a nejspolehlivějších a při tom nejlepších piken ku přibíjení, ježto se neroztupne.

Necht' jistě s námi počítáte na materiál pro corner, pakli jste v trhu pro něco tohoto druhu. Rozumějte, že my udáváme cenu s dozávkou na nejbližší vaši stanici.

C. HAFFER LUMBER COMPANY, Council Bluffs, Iowa

BLISS and SON
Založen roku 1894

JOS. BLISS, zakladatel **FRANK E. BLISS,** ředitel

komisionáři živým dobytčím
SOUTH OMAHA,

Dobře se vám vyplatí, budete-li obchodovati s naší firmou. Naším Ceehem, Henry Doležalem, jež s Frank E. Blissem prodávají lovčí dobytek a Bill McAdamsem za pomoci Wm. Royce, již prodávají prasata, bude váš dobytek prodán dobře a opatření dobře, když jej pošlete na: **BLISS & SON.**

Zlatá žila Přístel - Zaplatte až se vyléčíte

Milý občaně! Spůsob, který vyléčí sloninu štů, píštěl a jiné nebezpečné nádory v krátkém čase a tou nebezpečně zraněného operace. Žádný chloroform, ether, nebo jiné nebezpečné prostředky se nepoužívá. Vy-dobrá pomoc není vyčleň. Píštěl a jiné nádory v krátkém čase se vyléčí. Více než 1,000 vyznáních lidí, kteří byli zcela vyléčeni.

Dr. E. B. TERRY, 240 Bee Bldg., OMAHA, NEB.

P. DVOŘÁK, prodávavč vepřů — **JOE FLOOD,** prodávavč dobytka.
Tel.: So. 3780. **AL. POWELL,** prodávavč ovci.
Tel.: So. 1072.

Dvořák Commission Co.
Telefonujte neb pište nám a obdržíte bezodkladnou odpověď.
Telefon: So. 607 — Room 217 Exchange Bldg. — So. Omaha.

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest

Česká dřevařská ohrada.

Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f

Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Tímto oznamuji všem čteným starým i novým příznivcům, že vlastním

HOTEL "PRAHA"

který jest úplně znovu vypraven všim vnitřním zařízením, vkusně dekorován a kde krajané, zavítavši do Omahy, naleznou nyní řádnou obsluhu a pohodlí to nejlepší. Chutná jídla z pravé české kuchyně vždy vás uspokojí. O přízeň místních i venkovních krajanů netivě žádá

JOSEF PIVONKA
Roh 13. a William ul. OMAHA, NEBRASKA 1-284

'Fremo'

velkolepý nápoj na uhasení žízně

Jest zdravý a osvěžující.

Jistě se ptejte po "Fremo", kdykoliv máte žízeň. Vyráběné a láhvované

Fremont Beverage Co., Fremont, Neb.

Bliss & Wellman

kommissionáři dobytčím

Exchange Building, Stock Yards Station,
SOUTH SIDE OMAHA, NEBRASKA.

Jsemé již v tomto obchodu 20 roků. Naše vlastní zkušenost a znalost ve spojení se silami, které pro nás pracují, — mají též dlouholetou zkušenost. A proto můžete s důvěrou se na nás spolehnouti, nám věřiti. Učinili jsme 6 milionů dolarů obrátu obchodního v této době, což do svědčuje, že zasíláte mají v nás důvěru a že jsme jim získali ty nejvyšší ceny za jakost dobytka, jež trh poskytoval.